

Pohledy do duše

Marek Ztracený

Pohledy do země, když noci končívaj vím, že září,
duši jak po stěnách pověsit obrázky známých tváří,
potají zableskly duše tvý poklesky, vím co cítíš,
nad ránem zbyly dvě sklenice z lásky a vůně zvláštní.
Tvý problémy s vášní...

Jako loď, co ustála svý bouřky se vrať,
prosím nešlap si po štěstí a vrať se zpátky a navždycky.
Jako budoucnost minulost po cestě ztrať,
jako loď, co ustála svý bouřky se vrať.

Pohledy do nebe, když noci začínaj vím, že svítí,
duši jak v pokoji vyzdobit nezvykle vzácným kvítím,
s díky pak vodmítáš viny a bolesti, vím co cítíš,
studený ruce, ten strach v jednom kuse a důvod zvláštní.
Pro tvý problémy s vášní...

Jako loď, co ustála svý bouřky se vrať,
prosím nešlap si po štěstí a vrať se zpátky a navždycky.
Jako budoucnost minulost po cestě ztrať,
jako loď, co ustála svý bouřky se vrať.
Óóó...ó...aóó...ó...

Jako loď, co ustála svý bouřky se vrať,
prosím nešlap si po štěstí a vrať se zpátky a navždycky.
Jako budoucnost minulost po cestě ztrať,
jako loď, co ustála svý bouřky se vrať.
óóóó, óóóó, óóóó, óóóó, óóóó, óóóó, óóóó, ... óóóó...